

ปัญหาเกี่ยวกับการยกเว้นเงินได้ของบุคคลธรรมดาจากการขายหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย¹

นนทพัฒน์ สิริสินรัตน์²

ผู้วิจัยทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับการยกเว้นเงินได้ของบุคคลธรรมดาจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ประวัติความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี หลักเกณฑ์ และขั้นตอนการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมถึงการซื้อขายหุ้นนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประกอบด้วย ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ความเข้าใจว่าเหตุแห่งการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในกรณีดังกล่าว มีเหตุที่มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 ที่มีการซื้อขายหุ้นในประเทศไทยเป็นครั้งแรกในนามตลาดหุ้นกรุงเทพ ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงมาเป็นการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2517 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้มีการตรากฎกระทรวงฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ข้อ 2 (23) ที่ออกโดยอาศัยอำนาจของมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากรขึ้นเพื่อยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในกรณีการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 เป็นต้นมา โดยการยกเว้นดังกล่าวเนื่องจากภาครัฐต้องการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในตลาดทุน เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนสภาพเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้าขึ้นอย่างมั่นคง

เนื่องจากแนวโน้มการเติบโตของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นไปในทิศทางบวก ซึ่งอ้างอิงได้จากมูลค่าการซื้อขายหุ้นโดยรวมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2563 ที่สูงถึง 172,271,447.48 ล้านบาท ซึ่งเป็นมูลค่าที่สูงมาก และอยู่ในเกณฑ์ที่ควรจะมีการจัดเก็บภาษีจากการซื้อขายหุ้นดังกล่าวได้แล้ว และหากมองไปถึงงบประมาณประจำปีของรัฐบาลที่เริ่มเข้าสู่ภาวะขาดดุลประกอบกับวิกฤตโรคระบาดอย่าง เชื้อไวรัสโควิด-2019 ที่ส่งผลกระทบต่อทั้งชีวิตของประชาชนทุกคน รวมถึงส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมอีกด้วย รัฐบาลจึงควรหาช่องทางการหารายได้ที่เพิ่มขึ้น โดยผู้ศึกษาเห็นควรที่จะต้องเริ่มมีการจัดเก็บภาษีอากรเพิ่มเติมจากส่วนนี้

การซื้อขายหุ้นในปัจจุบันมีกระบวนการซื้อขายหลักทรัพย์ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยเมื่อลูกค้าสั่งซื้อหลักทรัพย์ส่งคำสั่งซื้อหลักทรัพย์ให้สมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่ทำหน้าที่เป็น

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการยกเว้นเงินได้ของบุคคลธรรมดาจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.รติชัย รตทอง และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีรสร เลิศธรรมเทวี รองศาสตราจารย์ ดร.รติชัย รตทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สลิล สิริพิทุร

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์หรือ โบรกเกอร์ (Broker) แล้ว โบรกเกอร์ จะดำเนินการส่งคำสั่งของลูกค้าเข้าสู่ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ส่วนลูกค้าฝั่งขายหลักทรัพย์ก็จะส่งคำสั่งขายหลักทรัพย์ให้โบรกเกอร์ ซึ่งโบรกเกอร์จะดำเนินการส่งคำสั่งของลูกค้าเข้าสู่ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ฯ เช่นเดียวกัน เมื่อคำสั่งซื้อและขายหลักทรัพย์ของลูกค้าจับคู่กัน (execute) ในระบบการซื้อขายได้แล้ว จะถูกส่งมายังบริษัท สำนักหักบัญชี (ประเทศไทย) จำกัด (TCH) ทั้งนี้การซื้อขายผ่านโบรกเกอร์ก็จะมีค่าธรรมเนียมในการซื้อขายในแต่ละครั้งด้วย

เนื่องจากในปัจจุบันการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเทคโนโลยีไม่ว่าจะเป็นการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตผ่านอุปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเช่น โทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ดาวเทียม รวมถึงแท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ที่เหมือนจะเป็นปัจจัยในการดำรงชีวิตลำดับที่ห้า ถัดจาก อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค โดยเป็นการซื้อขายผ่านทางออนไลน์แทนการซื้อขายผ่านวิธีการเคาะกระดานในห้องค้าหลักทรัพย์ (Trading Floor) ซึ่งจะต้องเสียทั้งเวลาในการเดินทางไปห้องค้าหลักทรัพย์ และการซื้อขายที่ไม่ทันท่วงที แทนที่ด้วยการซื้อขายหลักทรัพย์จากที่ใดก็ได้ ผู้ลงทุนจะต้องอาศัยเพียงแค่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และอินเทอร์เน็ตในการซื้อขาย และการซื้อขายสำเร็จลงภายในเสี้ยววินาทีเท่านั้น

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าเมื่อมีการซื้อขายหุ้นผ่านทางอินเทอร์เน็ต ทำให้ภาครัฐสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีได้โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและการเชื่อมโยงข้อมูลการเก็บภาษีเนื่องจากข้อมูลสารสนเทศของเทคโนโลยีดิจิทัลนั้นสามารถระบุผู้เสียภาษีได้ง่าย นับเป็นการปรับปรุงการบังคับใช้ภาษีที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นตามโครงสร้างภาษีของรัฐบาล โดยเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงของข้อมูลรายได้บุคคลโดยอาศัยการลงทะเบียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่จัดเก็บข้อมูลความมั่งคั่งและรายได้จากตลาดทุน รวมไปถึงการออมและการลงทุนจากสินทรัพย์อื่น ๆ โดยการรวมแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ไว้บนฐานการจัดเก็บภาษีความมั่งคั่ง

นอกจากนี้ยังมีการซื้อขายหุ้นนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นการซื้อขายหุ้นที่ยังคงต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ ซึ่งต่างกันเพียงสถานที่ในการทำการซื้อขาย ก็ทำให้การซื้อขายหุ้นในตัวเองก็กลายเป็นกรณีนอกตลาดเสียภาษี แต่หากเป็นการขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้เสียภาษีจากการขายหุ้นนอกตลาดหลักทรัพย์ฯ ด้วย ซึ่งแนวทางการแก้ไขปรากฏอยู่ เช่น ในการจัดเก็บภาษีของสหรัฐอเมริกาที่มีการจัดเก็บภาษีทุกกรณี จึงทำให้การซื้อขายหุ้นต่าง ๆ กระทำผ่านตลาดหลักทรัพย์ ส่งผลให้รัฐมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการดูแล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ป้องกันเงินลงทุน และ ป้องกันการกระทำความผิดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น การโกงการซื้อขาย หรือ การซื้อขายกันในราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาด เป็นต้น

จากการศึกษาทำให้ทราบว่ามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการยกเว้นเงินได้ของบุคคลธรรมดาจากการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามประมวลรัษฎากร และ กฎกระทรวงฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ข้อ 2 (23) มีความล้าสมัยและไม่ครอบคลุมถึงการจัดเก็บที่พึงควรมีอยู่หลายประการ ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาประเด็นปัญหาเรื่องบทบัญญัติการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามประมวลรัษฎากรมาตรา 42 (17) ประกอบกับ กฎกระทรวงฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ข้อ 2 (23) ซึ่งได้มีการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในส่วนนี้เป็นระยะเวลาล่วงมาแล้วเกือบ 40 ปี โดยไม่มีการแก้ไขหรือปรับปรุงใด ๆ เกี่ยวกับการยกเว้นดังกล่าว ซึ่งสวนทางกับการเจริญเติบโตของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีปริมาณการซื้อขายรวมเพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากมาตรการสนับสนุนของภาครัฐที่มีมาอย่างช้านาน ประกอบกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย แต่เนื่องจากปัจจุบันที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความแข็งแกร่งขึ้นแล้วจึงสมควรแก่เวลาที่จะมีการปรับปรุงยกเลิกการยกเว้นดังกล่าวเสีย เนื่องจากมีความล้าสมัย โดยสามารถเทียบเคียงได้จากการที่นานาประเทศมีการจัดเก็บภาษีในส่วนนี้ หรือที่รู้จักกันในนาม การเก็บภาษีกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ Capital Gain Tax (CGT) อาทิเช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และประเทศที่กำลังจะมีการจัดเก็บอย่างประเทศเกาหลีใต้ เป็นต้น

ประเด็นปัญหาที่สองคือการขายหุ้นขาดทุนของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์ เป็นปัญหาสืบเนื่องจากประเด็นปัญหาก่อนหน้า คือ หากมีการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะเป็นการส่งผลให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีภาระทางภาษีที่เพิ่มขึ้น หากไม่มีการกำหนดมาตรการลดหย่อนหรือมาตรการอื่น ๆ มารองรับแก่ผู้เสียภาษี อาจทำให้ผู้เสียภาษีรับภาระทางภาษีที่หนักเกินกว่าที่ควรจะต้องเสียละเงินภาษีของตน อันจะก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนของการเก็บภาษี และก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้เสียภาษีขึ้นได้ เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีการบัญญัติกฎหมายในส่วนนี้ขึ้น จึงเห็นควรเพิ่มบทบัญญัติกฎหมายขึ้นมาใหม่เพื่อรองรับกับกรณีดังกล่าว

ประเด็นปัญหาที่สามเกี่ยวกับปัญหาการหักค่าใช้จ่ายในการขายหุ้นของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งก็เป็นปัญหาสืบเนื่องจากประเด็นปัญหาที่หนึ่ง เนื่องจากเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรมาตรา 40 (4) (ข) ซึ่งหากจะหักค่าใช้จ่าย ในกรณีของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะอยู่ที่มาตรา 42 ตรี ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากร และพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 11 แต่เนื่องจากมาตราเกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายข้างต้นประกอบกับพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 11 ไม่มีส่วนใดเลยที่อนุญาตให้หักค่าใช้จ่ายได้ ทั้งนี้การขายหุ้นมีค่าใช้จ่ายที่แน่นอน ซึ่ง

เห็นได้ชัดที่สุดคือ โบรกเกอร์ ซึ่งเป็นตัวกลางในการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ โดยมีการคิดค่าธรรมเนียมในอัตราคงที่ จึงสมควรให้มีมาตรการเกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในการขายหุ้นของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์ในกรณีต่าง ๆ เพื่อลดภาระภาษีของผู้เสียภาษีลง หากมีการจัดเก็บเกิดขึ้นจริง

ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในกรณีการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้การเสียภาษีของบุคคลธรรมดาในประเทศไทยมีสามวิธีคือ การเสียภาษีโดยยื่นรายการประเมินตนเอง (Self-Assessment) , การเสียภาษีโดยเจ้าพนักงานประเมินเรียกจัดเก็บ (Authoritative Assessment) และ การเสียภาษีโดยถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย ซึ่งจากการศึกษาทำให้เห็นว่าวิธีการเสียภาษีที่เหมาะสมกับกรณีนี้คือ การเสียภาษีโดยถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย เนื่องจากเป็นวิธีที่สะดวก และประหยัด ตามหลักภาษีอากรที่ดี แต่ทั้งนี้การหัก ณ ที่จ่ายในกรณีนี้คือตามประมวลรัษฎากร มาตรา 50 (2) ซึ่งไม่เคยจัดเก็บเงินได้ประเภทนี้มาก่อน แม้จะมีบทบัญญัติการหักภาษี ณ ที่จ่ายในกรณีนี้แล้ว แต่ไม่เหมาะสมต่อการจัดเก็บตามฐานภาษีที่เกี่ยวข้องได้ จึงควรมีการบัญญัติกฎหมายในส่วนนี้เพิ่มเติม โดยบัญญัติให้เหมาะสมต่อการจัดเก็บภาษีด้วยวิธีดังกล่าวด้วย

จากการศึกษาค้นคว้ามาตรการกฎหมายเกี่ยวกับภาษีประเภทต่าง ๆ ตามประมวลรัษฎากร และการยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ผู้ศึกษาพบว่ามีข้อเสนอแนะ คือ

1. ปัญหาเรื่องบทบัญญัติการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อเสนอแนะคือ

ควรมีการยกเลิกกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 126 ข้อ 2 (23) ในเรื่องของการยกเว้นเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยจะส่งผลให้ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ หรือ Capital Gain ถูกจัดเก็บภาษี โดยจะต้องมีการกำหนดอัตราให้ชัดเจน และอาจกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่ไม่ต้องเสียภาษีบุคคลธรรมดาด้วยก็ได้ โดยเป็นไปตามหลักภาษีอากรที่ดี และยังเป็นการเพิ่มงบประมาณแผ่นดินให้กับภาครัฐด้วย

ควรยกเลิกกฎหมายกระทรวงยกเลิกกฎหมายฉบับที่ 126 ข้อ 2 (23) จากเดิม (23) เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแต่ไม่รวมถึงเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ที่เป็นหุ้นกู้หรือพันธบัตร ยกเลิกด้วยข้อความ ข้อ ... ให้ยกเลิกความใน (23) ของข้อ 2 แห่งกฎหมายฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวงฉบับที่ 187 (พ.ศ.2534) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้น

โดยแก้ไขมาตราเป็น “บุคคลธรรมดาผู้มีเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ เป็นจำนวนตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป มีหน้าที่ต้องนำส่งเพื่อเสียภาษีอากร”

2. ปัญหาการขายหุ้นขาดทุนของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์

เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการขายหุ้นขาดทุนของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์ในประมวลรัษฎากร ผู้ศึกษาเห็นว่าต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการขายหุ้นขาดทุนของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. ... ขึ้นใหม่

โดยบัญญัติเป็น “การขายหุ้นขาดทุนของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้หักผลขาดทุนจากการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ของบุคคลธรรมดาเป็นจำนวนเงินไม่เกิน 50,000 บาทต่อปี ...”

3. ปัญหาการหักค่าใช้จ่ายในการขายหุ้นของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์

จากการพิจารณาแล้วเห็นได้ว่า เนื่องจากไม่มีการกำหนดการหักค่าใช้จ่ายในกรณีนี้มาก่อน ผู้ศึกษาเห็นว่าควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าใช้จ่าย โดยการออกเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) เพื่อเพิ่มเติมการหักค่าใช้จ่ายในการขายหุ้นของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์ ตามมาตรา 42 จัตวา โดยจะเป็นการแทรกมาตราโดยไม่กระทบต่อมาตราที่เคยมีมาก่อนแล้วในประมวลรัษฎากรอีกด้วย

โดยเพิ่มเติมเป็นมาตรา 42 จัตวาว่า “เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (4) (ข) เฉพาะที่เป็นผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วน โอนหน่วยลงทุน หรือโอนหุ้น หุ้นกู้ ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

และวรรคสอง ในกรณีที่สามีภริยาดังฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง”

4. ปัญหาวิธีการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เนื่องจากผู้ศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรที่จะต้องเสียภาษีโดยวิธีการหักภาษี ณ ที่จ่าย เนื่องจากเป็นวิธีที่สะดวก และประหยัด ตามหลักภาษีอากรที่ดี โดยควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหัก ณ ที่จ่าย โดยการออกเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) เพื่อเพิ่มเติมการหัก ณ ที่จ่ายในการขายหุ้นของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์

ตามมาตรา 50 ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมินตามวิธีดังต่อไปนี้

(2) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) และ (4) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ เว้นแต่..

โดยเพิ่มขึ้นเป็น ...“(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) ที่ระบุไว้ใน (ข) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับ ซึ่งอยู่และมีได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของราคาขาย”

เอกสารอ้างอิง

กิจปติ ก้องเบญจกุล และ พรรณรัตน์ โสธรประภากร. กฎหมายการคลังและกฎหมายมหาชนทางเศรษฐกิจ.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2563.

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. คำสอนวิชากฎหมายภาษีอากร. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2559.

ณวัศ ศาคริก. นโยบายการคลังในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี.พี. (1991) จำกัด, 2562.

ดุสิตกษณ์ ตราชูธรรม. กฎหมายภาษีอากร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ วิญญูชน, 2563.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การเดินทางแห่งชีวิต 30 ปีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548.

พิเศษ เสตเสถียร. กฎหมายเกี่ยวกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2562.

วิชัย ดันติกุลนันท์ และ จุฬาลักษณ์ ดันติกุลนันท์. คำอธิบายพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด พิมพ์อักษร, 2562.

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ตลาดทุน : トラสารทั่วไป.

กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560.

ศุกลักษณ์ พินิจกุล. กฎหมายภาษีอากร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2563.

สหพันธ์ รัตนไพจิตร. กฎหมายลักษณะห้างหุ้นส่วนบริษัท. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2563.

สุเมธ ศิริคุณโชติ , กำธร สิริชูตวิวงศ์ , อติศักดิ์ สืบประดิษฐ์ และ ภิรัตน์ เกียรติชัย. **ภาษีอากรตามประมวล
รัษฎากร 2564**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเรือนแก้วการพิมพ์, 2563.

เอื้อน บุนแก้ว, **กฎหมายหุ้นส่วนและบริษัท**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท กรุงสยาม พับลิชชิ่ง จำกัด, 2561.